

Nr 14.

Ankom till riksdagens kansli den 17 februari 1933 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående ändring i gällande bestämmelser rörande användandet av skogsvårdsavgiften för avverkning av skog å kyrklig fastighet.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 374, av herr *Pehrsson* i Göteborg har hemställts, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag om att skogsvårdsavgift för avverkning av skog å kyrklig fastighet skall tillkomma stiftsnämnden för att av denna användas till främjande av skogsvården på sådan skog.

Till stöd för sin hemställan har motionären anfört, att det knappast kunde anses överensstämma med rättvisa, att skogsvårdsavgift för avverkning å ecklesiastika skogar utgjordes såsom för avverkning å enskild skog och inflöte till skogsvårdsstyrelserna för att av dem användas till främjande av skogsvården å de skogar, som stode under skogsvårdsstyrelsernas uppsikt, samt alltså icke finge användas för skogsvård å ecklesiastiskt boställe.

Gällande bestämmelser om skogsvårdsavgifter återfinnas i förordningen den 11 oktober 1912 (nr 275) om skogsvårdsavgift. För bestämmelsernas innehåll har utskottet i sitt utlåtande nr 13 i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 9 med förslag till förordning om ändrad lydelse av 5 § förenämnda förordning m. m. lämnat en redogörelse, till vilken utskottet tillåter sig att hänvisa. Av redogörelsen framgår bland annat, att skyldighet att utgiva skogsvårdsavgift utan rättighet att tillgodojuta skogsvårdsstyrelsernas verksamhet gäller beträffande såväl ecklesiastika som andra allmänna skogar.

Genom den förra året antagna nya ecklesiastika boställsordningen har vården om kyrkoskogarna överflyttats från skogsstaten till pastoraten och stiftsnämnderna. Det förefaller ingalunda otänkbart, att den nya förvaltningsordningen, sedan närmare erfarenheter vunnits om dess verkningar, skall befinnas lämpligen böra kompletteras därhän, att även kyrkoskogarna få viss nytta av skogsvårdsstyrelsernas verksamhet. Vid sådant förhållande och med hänsyn till vad utskottet i sitt ovannämnda utlåtande nr 13 angående viss ändring i skogsvårdsavgiftsförordningen anfört

Utskottet

som skäl för att de skogar, som icke stå under skogsvårdsstyrelsernas uppsikt, icke böra befrias från skyldighet att erlägga skogsvårdsavgift, finner utskottet det icke vara lämpligt att nu träffa några ändrade bestämmelser rörande tillgodonjutande av skogsvårdsavgiften från kyrkoskogarna.

Under åberopande av det anförda får utskottet hemställa,

att förevarande motion II:374 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 17 februari 1933.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 4.